

og de vilde saa tillige faa os til Modstandere, og selv om vi ere smaa og ikke betyde meget i krigersk Henseende, kunne vi maaske dog være den Draabe, der faar Bøgeret til at flyde over. Naar vi derfor ikke ved intet at gøre ligefrem fristede dem, saa de næsten ikke kunde lade være at besætte Sjælland, tror jeg, de vilde betænke sig vel paa en saadan Ekspedition. Derfor vil det, vi anvende paa den Maade til at hindre Angreb, være det mest sparsommelige, og som Forholdene nu ere i Verden, ere vi nødte til at gøre noget.

Jeg haaber, at den Tid skal komme, da Forholdene ere andre i Europa, da man slutter sig sammen i Unioner, eller hvad man nu vil kalde det, saa der kan komme til at staa et samlet Europa paa Vagt for Europas Interesser mod andre Interesser. Jeg tror, det vil være umuligt for Europa, baade for Tyskland, England og Frankrig, at blive ved at opretholde den nuværende væbnede Tilstand. Vi se, at Tyskland i denne Tid skal forøge sit Budget med 400,000, altsaa lige ved en Milliard (Afbrydelse); ja, naar man regner 1,000 Millioner til en Milliard, saa er da 400 Millioner lige ved $\frac{1}{2}$ Million (Latter). Jeg hører, Galleriet ler, Galleriet morer sig. Jeg mener selvfølgelig, at 400 Mill. er lige ved $\frac{1}{2}$ Milliard. Den Slags Godtkøbslatter skænker jeg dem, der kunne le ad det. Et saa stærkt øget Budget vil det være umuligt selv for en stærk Stat at bære i Længden. Derfor tror jeg, at den Tid maa komme, da man maa køre om ad en anden Vej. Europa maa samle sig. Vi se, hvorledes Tyngdepunktet ikke længere ligger i Europa. Japan er bleven en Stormagt, Amerika er bleven en krigsførende Magt. Det er kort sagt ikke Europa, der er Tyngden paa Vægtskaalen. Jeg tror derfor, man vil blive klogere og staa sammen, og den Dag kan der blive Tale om Afrustning, eller om ikke Afrustning saa dog om at spare. Den Dag kan der blive Tale om, at Krigen hører op mellem Nationerne. Den Dag behøve vi hverken Grænsevagt eller Inspektionsskibe, den Dag kunne vi nøjes med en Rosenhæk mellem Landene, en Rosenhæk med røde Roser paa den ene Side og gule Roser paa den anden Side. Den Dag kunne vi naa henimod den Tilstand, vi ønske, og jeg tror,

den Dag vil komme. Men da skulde man helst finde Danmark bestaaende som Stat og ikke inkorporeret i et andet Land eller splittet og delt, thi da fik Danmark formentlig aldrig Lov til at eksistere videre som Stat. Jeg gentager det, jeg tror, den Tid kommer, da Forholdene blive bedre i den Henseende, og da kan der spares og Nationerne faa Lov til at leve deres Liv i god Forstaaelse med hverandre. Men denne Dag er ikke inde endnu, og indtil den kommer, maa maa vi gøre, hvad der forlanges af os i Retning af korrekt Optræden.

Afrustningstanken er ganske umulig. Jeg spørger de Herrer Socialdemokrater, om de tro, at Tyskland nu kan afruste, saa længe Forholdene ere, som de ere, paa Balkan og i Rusland. Og naar Tyskland ikke kan afruste, tro Socialdemokraterne saa, at England og Frankrig kunne gøre det, eller Italien og de andre Stater. Saa er der blot tilbage, at de smaa Stater skulde kunne afruste, men saa begynde vi forfra igen. De smaa Stater ligge da hen og have intet gjort for deres Neutralitet, og vi have da Spillet gaaende, de ville blive inkorporerede. Afrustningstanken er ganske umulig. Den Vej gaa vi ikke, vi gaa Sammenslutningens Vej, ad den Vej kunne vi komme dertil, at Nationerne leve i Fred og Forstaaelse med hverandre. Det er den Vej, Historien viser os. Vi have set, hvorledes Staterne have vokset sig sammen, og naar det sker frivilligt, kan Sammenslutningen holde. Men naar et Land med Magt tvinges ind under en anden Stat, skabes der trange og ulykkelige Forhold. Derfor gaa vi ikke Afrustningens, men Sammenslutningens Vej. Men indtil den Dag kommer, at denne Sag kan blive virkeliggjort, maa vi indrette vor Hær og Flaade og hele vort Forsvar paa den bedst mulige Maade, og jeg skal saa gaa over til at fremsætte nogle Tanker om forskellige Forholdsregler, jeg savner ikke blot i det foreliggende Forslag, men ogsaa i Forsvarskommissionens Betænkning.

Hyad vi trænge til, er i første Række Hærens Ordning, i anden Række en Ordning af vort Flaade- og Minevæsen, i tredje Række kommer Spørgsmaalet, om vi skulde have Støttepunkter. I Flaadens Ordning ser jeg noget, der passer til danske For-